

A kötet anyagát képező harmincnégy tárcát, novellát, irodalmi riportot a szerző 1990 és 2005 között publikálta. Az írások az Élet és Irodalom című hetilapban, illetve a Népszabadságban jelentek meg, a könyvben ezek javított, szerkesztett változatai kaptak helyet. A kötet illusztrálására a kiadó Gyórfi András festőművészt kérte fel, aki tizenöt, fekete-fehér grafikát készített. Ugyancsak az ő munkája a könyv borítóterve.

Egyszerű, emberi történetek születésről, halálról, betegségről, kíváncsiságról, falusi pletykákról, a földet elvesztő parasztember fájdalomáról. Megelevenednek elfeledettnek hitt mozdulatok mint amilyen egy hétköznapi tehénfejés, vagy a somgyűjtés, s életre kelnek gyermekkori emlékek, a nagyanyák féltve őrzött bonbonjáról, szilvalekvárjáról, csigatésztajáról. A személyes hangvételű írások olyan történetekkel keverednek a könyvben, amelyekkel a szerző mindennapi újságírói munkája során találkozott, s irodalmi riportként, tárcaként vagy novellaként adott közre. A kötet nem leplez le politikusokat, nem bírál

közéleti szereplőket, nem botránkoztat meg, és nem akar megfelelni divatirányzatoknak. Ehelyett értékálló gondolatokat, történeteket közöl mindarról, amit az egyszerűség kedvéért életnek nevezünk.

A kötet anyagát képező harmincnyolc tárcát, kisnovellát, egyéb publicisztikai műfajú írást a szerző 1990 és 1998 között publikálta. Az írások - két, 1998., a lap megszűntetése után keletkezett kisnovella kivételével - a Kurír című napilapban jelentek meg. A K.-ban, a vidéki kisvárosban sorozat darabjai a napilap vasárnapi számainak tárca rovatában láttak napvilágot. A kötet illusztrálására a kiadó Gyórfi András festőművészt kérte fel, aki tizenöt, fekete-fehér grafikát készített. Ugyancsak az ő munkája a könyv borítóterve.

A szerző kötődése szülővárosához gyermekkora óta erős. A kisvárosi, városszéli lét örömeivel és visszásságaival hamar megismerkedett, s ez a szélről való szemlélődés lett az alapja jó néhány későbbi írásának. Máig tartó hitvallása a „belül lenni, kívül maradni” életérzése. Hívős, gyakran ironikusan fanyar írásai mögött az éles szemű és jó hallású olvasó észreveszi a kisember melletti együttérzést, az élet mindenek feletti szeretetét. A kisvárosi és a nagypolitikáról szóló írások témái, történetei valamennyiünk számára ismerősek, a rácsodálkozás

élményét mégis az adja, hogy a látszat mögötti világot is megmutatja. Az egyediben felfedezi az általánost, K.-ban, a vidéki kisvárosban játszódó történetekben láttatja mindannyiunk kisvárosát, bürokráciáját, politikusát. Mindezt a józan rendet kereső ember szemszögéből, publicisztikai igénytelenséggel teszi.